

vidt der er sket en tilsidesættelse af lovgivningen, herunder offentligretlige grundsætninger, jf. §§ 47 og 61 i lov om kommunernes styrelse (lovbekendtgørelse nr. 59 af 29. juni 1998).

Det tilkommer således ikke mig at vurdere, om Københavns Kommunes sagsbehandling er rimelig eller hensigtsmæssig, eller om sagsbehandlingen er i overensstemmelse med god forvaltningsskik.

Generelt er der fri adgang til delegation inden for kommunestyret, og kommunalbestyrelsen og udvalgene kan således overlade det til kommunens administration at udøve en kompetence, medmindre andet er fastsat eller forudsat i lovgivningen.

Det beror derfor som udgangspunkt på den enkelte kommune, om og i hvilket omfang behandlingen af byggesager og plansager afgøres i administrationen. Beslutning om vedtagelse af planforslag skal dog træffes af kommunalbestyrelsen, jf. § 24 i lov om planlægning (lovbekendtgørelse nr. 563 af 6. juni 1997), og kan ikke delegeres til udvalg eller administration.

For så vidt angår det i begrundelsen for spørgsmålet anførte om, at Københavns Kommune griber ind over for Bydelsrådet på Indre Nørrebro ved at færdigprojektere et boligbyggeri, som bydelsrådet tidligere har afvist, skal jeg bemærke, at bydelsrådet ikke er tillagt kompetence til at træffe beslutninger om anlægsarbejder eller planspørgsmål.

Det følger imidlertid af § 8 i regulativet for Bydelsrådet på Indre Nørrebro, at Borgerrepræsentationen er forpligtet til forudgående at indhente en udtalelse fra bydelsrådet om sager, der er af særlig betydning for bydelen, herunder bl.a. anlægsarbejder eller planspørgsmål, der vedrører bydelen.

Det fremgår af begrundelsen for spørgsmålet, at Bydelsrådet på Indre Nørrebro har været inddraget i det konkrete projekt.

Jeg finder på denne baggrund ikke anledning til at foretage yderligere i sagen.

Spm. nr. S 507

Til finansministeren (20/11 98) af:

Frank Aaen (EL):

»Hvor meget – i kroner og som procent – vil pensioner, dagpenge og andre satser stige til, hvis satspuljemidlerne blev tilbageført?«

Svar (30/11 98)

Finansministeren (Mogens Lykketoft):

I henhold til § 4, stk. 4 i lov om en satsreguleringsprocent overføres der hvert år et beløb svarende til tilpasningsprocenten, dog højst 0,3 pct., til et puljebeløb, såfremt den procentvise årslønudvikling, der ligger til grund for beregningen af tilpasningsprocenten, er højere end 2,0 pct. Satsreguleringsprocenten for et finansår opgøres som 2,0 nedsat eller forhøjet med sats-tilpasningsprocenten. Satstilpasningsprocenten svarer til den del af tilpasningsprocenten, der eventuelt overstiger 0,3 pct.

Den procentvise udvikling i årslønnen for 1996 til 1997, som udgør beregningsgrundlaget for opgørelsen af tilpasningsprocenten for 1999, er af DA opgjort til 2,9 pct. Tilpasningsprocenten er på den baggrund for 1999 opgjort til 0,9 pct., hvorfor der for 1999 er blevet overført et puljebeløb på 478,8 mill. kr. – svarende til 0,3 pct. – til satsreguleringspuljen, jf. Finansministeriets bekendtgørelse nr. 600 af 17. august 1998 om satsreguleringsprocenten m.v. for finansåret 1999. Endvidere er satsreguleringsprocenten for 1999 i henhold til satsreguleringslovens bestemmelser herom opgjort som 2,0 pct. tillagt størrelsen af satstilpasningsprocenten, som for 1999 er opgjort til 0,6 pct. Satsreguleringsprocenten udgør i 1999 således 2,6 pct.

I tabel 1 nedenfor er i 1999-PL vist størrelsen af udvalgte indkomstoverførsler reguleret med henholdsvis den gældende satsreguleringsprocent for 1999 på 2,6 og med en alternativ satsreguleringsprocent på 2,9 svarende til satsreguleringsprocenten i 1999, såfremt der ikke var blevet overført på 0,3 pct. til satsreguleringspuljen.